

[Ellisabeth Arnold]

bedømme, om den ene eller den anden eller den tredje gruppe har mest behov, og hvad konsekvenserne – også de økonomiske konsekvenser – vil være af at tage hensyn til den ene eller den anden eller den tredje gruppe.

Men vi er positivt indstillet over for en videre diskussion af forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal gøre det meget kort og blot tilsige min positive holdning til principperne i dette forslag. I betragtning af, at vi har nogle forhandlinger i gang om ændringer af SU på forskellige leder, vil jeg ikke gå i detaljer med det her; men lad os tage det med i forhandlingerne.

Der er ingen tvivl om, at der er et stort behov for, at vi får udvidet ordningen til at omfatte studerende, der tager til udlandet. Det kan der være megen fornuft i både af uddannelsesmæssige og af internationale grunde, men vi skal lige have det strikket sammen på den rigtige måde og have præciseret, både hvilke grupper det drejer sig om, og hvilke penge der ligger i det. Men lad os tale videre om det i forhandlingerne.

Jette Pors (CD):

Lad mig allerførst takke for den store opbakning bag principperne i dette beslutningsforslag.

Der er blevet sagt meget om, at man skal drøfte procedurerne, og at det skal være en fælles pakkeløsning. Det kan jeg da ikke have noget imod, men jeg vil godt lige erindre om – jeg tror, at det var Det Radikale Venstres ordfører, der også var inde på det – at dette problem har været diskuteret før. Allerede i oktober 1983 svarede ministeren på et spørgsmål om disse ting, og ministeren lovede at tage spørgsmålet op igen »ved førstkomende lejlighed«. Nu er der gået mere end 7 år. Viljen har altså været til stede, den er der stadig væk, men nu mener CD, at lejligheden også er der, så nu bør der ske noget.

CD hører jo ikke til blandt dem, der sådan går og taler om, at danske uddannelser ikke kan måle sig med de europæiske; men vi hører heller ikke til blandt dem, der påstår, at vort eget uddannelsessystem er så godt, at vi kan være os selv nok. Vi har brug for inspiration, vi har brug for viden, som kan hentes hjem via udlændskannerne, som jeg tror den socialdemokrati-

ske ordfører også nævnedet. Selvfølgelig skal vi da værne om vores kultur og vore egne uddannelser, men vi skal også sætte tingene i forhold til verden omkring os. Og det kan vi efter CD's mening bl.a. gøre ved at fastholde de unge på det at være dansk, også når man bor uden for landets grænser. Det er et meget væsentligt signal at udsende.

Unge udlændskere har, trods deres store viden om fremmede kulturer og et fremmed sprog, utrolig dårlige muligheder i det danske uddannelsessystem, og det gælder både dem, der er tvunget til at læse videre i det land, hvor de bor, og dem, der søger hjem til Danmark. Bliver de i det fremmede, har de yderst sjældent mulighed for at få SU, og tager de hjem for at studere, påfører det familierne store ekstraudgifter. Jeg kan bare nævne ét af problemerne: de mange manglende kollegieværelser. Og der er andre udgifter forbundet med at sende en ung hjem til studier i Danmark. Det er ikke rimeligt, når vi f.eks. udsender folk i offentlig tjeneste, at sætte dem i ekstraudgifter af denne art.

Med den positive holdning, som ministeren og alle ordførere undtagen Fremskridtspartiets, tror jeg, har lagt for dagen i dag, har jeg et håb om, at der vil være mulighed for at skabe de økonomiske rammer. Jeg kunne godt komme med et par bud eller to. Jeg kunne sådan en passant nævne, at vi lige har behandlet spørgsmålet om pædagoguddannelserne, hvor der skal spares nogle penge, og det er muligt, at vi kunne hente noget dér. En anden mulighed kunne være at pille ved det begreb, der omtales som fjumreåret; ikke fordi jeg tror, det vil kunne fjernes helt, og jeg tror heller ikke, at der er flertal for at gøre det, selv om jeg personlig gerne så det, men man kunne jo eventuelt halvere det år, som i hvert fald ifølge aviserne – hvis man skal tro, hvad der står dér – bliver misbrugt. Jeg tror på, at pengene kan findes, hvis viljen er til stede, og det er den, kan jeg forstå, og det er jeg meget glad for.

I erkendelse af sparekravet vil jeg godt lige sige, at vi i beslutningsforslaget har valgt at sætte loft på antallet af studerende. Det har været meget svært at skønne, hvor stort behovet vil være. Det er ikke, fordi vi mener, at der ikke bør flere ud, men det har været af ansvarlighed, at vi har sat det tal på, og det kan før eller senere danne grundlag for en udvidelse af antallet. Men får vi taget en beslutning om at åbne den-